

Posudek bakalářské práce

Autor/ka práce: Jan Dvořáček

Název práce: Japonská adaptace hororové knihy Kruh a její americký remake

Posudek vedoucí/ho práce **Posudek oponenta/ky**

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): doc. Marek Vajchr, KSD FAMU

Hodnocení obsahu a výsledné podoby diplomové práce (A/výborně – B/velmi dobře – C/dobře – D/dobře s výhradami – E/dostatečně – F/nedostatečně – nedoporučeno k obhajobě)

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....A.....
Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....C....
Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....B....
Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol a jejich proporce.....A.
Jazyková a stylistická úroveň práce.....A...
Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě).....A
Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava.....neposuzováno
Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....C
Celkové hodnocení bakalářské práce.....B

Slovní hodnocení bakalářské práce včetně otázek, k nimž se student/ka musí při obhajobě vyjádřit:

Předmětem bakalářské práce Jana Dvořáčka (=JD) je zrod a transmediální proměny narativu, který svou prózou Ringu (1998) postuloval japonský spisovatel Kodži Suzuki. Hlavní pozornost JD věnuje jeho dvěma neúspěšnějším filmovým adaptacím, stejnojmennému japonskému filmu (1998, rež. Hideo Nakata) a hollywoodskému remaku The Ring (2002, rež. Gore Verbinski).

Volba tématu je vzhledem k požadavkům kladeným na bakalářskou práci vynikající. Komparace jednoho literárního a dvou filmových děl umožňuje soustředit se na jejich podstatné rysy, srovnat jejich relevantní významotvorné kvality, popsat specifické proměny, k nimž dochází na úrovni narativu i v modu a charakteristikách prostředí a postav, určit příznačné rysy žánrové transformace a s ní související stylistické postupy, a v neposlední řadě registrovat rozdíly mezi japonskou a americkou kulturou na úrovni společenských norem, produkčních podmínek, žánrových a stylistických vzorců a s nimi spojených diváckých očekávání. Je třeba vyzdvihnout, že toto vše se JD velmi dobře daří, a to jak díky s logickou účelností promyšlené struktuře práce, tak zejména díky těm jejím vlastnostem, které bychom v tomto případě mohli právem souhrnně nazvat „japonským“ přístupem. Četba práce mi asociuje harmonicky minimalistický, účelně a čistotně zařízený, prosvětlený japonský interiér, respektive mou ideální představu o takovém interiéru. Je přehledná, není zatížena redundantním slovním balastem, sleduje hlavní výkladovou linii a nenafukuje počet stran podružnými odbočkami, představuje podstatná fakta s ohledem na jejich funkci v celkovém interpretačním rozvrhu. V neposlední řadě není umolovaná gramatickými ani ortografickými prohršky.

Co mi brání pokládat práci JD za bezezbytku příkladnou, jsou dva momenty. JD konstatuje, že Suzukiho próza se stala ve své době bestsellerem a pojednávané adaptace se staly kasovními trháky a jedinečným kulturním fenoménem, který zrodil nejenom bezpočet nesrovnatelně méně úspěšných odlik a nápodob, ale nepochybně také záplavu odborné literatury, jež se věnovala právě zejména komparaci obou proslulých filmů. Očekával bych zevrubnější zprávu o (třebas jen odhadovaném) rozsahu této literatury a kvalitách, pro něž se JD ve svém výkladu opírá o ty či ony vybrané interpretační texty a jejich metodologické postupy – ať už souhlasně, nebo polemicky.

A nakonec bych se rád JD zeptal na jeho názor k tomu, co sice v práci přesně pojmenovává, ale nepokouší se hlouběji zdůvodnit: Jak a čím si sám vysvětluje fenomenální a nikdy v takové míře nezopakovaný transkulturní úspěch, kterého (The) Ring(u) dosáhl, respektive, pokládá například za možné, že tato díla sdílejí cosi, co bytostně oslovuje čtenáře/diváka Východu i Západu, anebo byl jejich úspěch podmíněn prostě jen náhodně jedinečným a vlastně kuriózním souběhem okolností?

12. září 2021